

KÖZHIR

A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XIV. félv. 10 szám.

A PORSZIVÓ ÜRÜGYÉN!

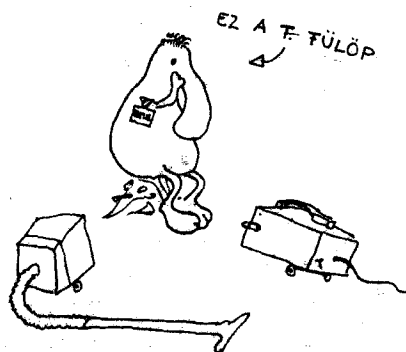
Igen, kérem, én hetente, kéthetente takarítok a koleszszobámban. Egész héten tárva-nyitva az ablak, a szobámtól 3 méterre naponta fűrjék-faragják a felat, száll a por, mi sem vagyunk angyalok, így hát hétvégre konstans rendetlenség van hajlékunkban.

Takarítás. Mi kell hozzá? Rongy, vödör, seprű, lapát... és még valami... Megvan! Porszívó! Azaz dehogya van meg, legalábbis a helyén nincs.

Az anyag nem vész el, csak átalekul, fűjom a leckét magamban, amikor szememet meresztve, fülemet hegyezve porszívó-vadászatra indulok a koleszszobában. Sehol semmi gépzúgás, sehol egy porszívó. Már-már kezdek hajlani affelé, hogy azért nem talállok egyetlen gépet sem, mert már minden szoba kapott egyet. Csak amilyen peches vagyok, épp nekünk nem jutott. Egy-két ablakmélyedésben papírlapon virító betűk: A porszívó helye itt van. Használat után, kitisztítva, ide hozd vissza! Méghogy itt a helye? A hült helye-humoriszálgtok magamban.

Végre egy félreeső zugban rázelek a kinosra. Bedugom a trikkó alá a Rakéta típusú gépet / ki tudja, hogy a folyosón oszlongók közül hányan keresnek éppen porszívót /, s uszgi a szobámba.

Műgyetemista vagyok, ennek ellenére két pillanat múlva működésre késsen áll előttem a készülék. Egy gombnyomás a masinán, és ... Mit mondjak? Egy köhögő vadászamár üvöltése a gép hangjához képest a Milánói Scala hangversenyeit idézte volna fel bennem. A készülék is sejtethett va-

lamit, mert pár perc múlva megolvadt a műanyag burok, s a gép rövid agónia után elhallgatott.

Műszaki zsenim rögtön átlátta a helyzetet: Elromlott! Tehát! Megjavítom. Szétszedtem. Bár ne tettem volna, mert a porzsák teljes tartalma a szőnyegre ömlött.

Néhány mély levegő, és egy szem Elenium után előkotortam a fiókból a pipámat, alaposan megtüntem, meggyújtottam. Pöfékelés közben leültem a szemétkuka elé. Lábammal lassan turkálni kezdtem a por, szöszmössz, gyufadarabok, pinék, gombostűk, gombok halmaszában, s egyszerre világos lett előttem minden.

Igen! Csak ez lehet a magyarázat! Túlterheltek, túlhasználtak vagytok. Az egyetem, a KISZ, a másodállás, a nők elrabolják az életpeteket. Nincs időtök! Pontosabban sokmindenre nincs időtök. Pedig milyen rendesek vagytok, hisz ti is takarítotok! A kollégiumi küldöttgyűlésen elmondjátok, mi minden rossz, min kéne változtatni, milyen műsorokat, programokat szeretnétek, kinek hogyan, minben kéne változtatni a munkáján. Csak nincs időtök segíteni a mun-

kában, nincs időtök takarítani az udvaron; nincs időtök, mert „ZH-ra készültök, rajzoltok”; nincs időtök megmutatni, hogyan is kéne stúdiózni, nincs időtök programokat szervezni, arról nem is beszélve, hogy ti készítenétek műsorokat, nincs időtök csillagtűrázni, nincs időtök bejárni az egyetemre, nincs időtök köszönni, meghallgatni a másikat, és nincs időtök kitakarítani a porzsákat, visszatenni a helyére a porszívót.

Megértelek benneteket, és csodálom, hogy ebben a hajszában mégis éltek még, s lassan-langyosan elvégzitek az egyetemet is.

Gyerekek! Én segíték nektek! És becs! szóra, ha legközelebb is tele lesz a porzsák, csak szóljatok nekem, nekem még van egy kis időm, és legközelebb is szívesen kiürítem.

T. Fülöp

Küldöttgyűlés

1982. április 21-én lesz a kollégiumi küldöttgyűlés. A jelölőbizottság elvégezte munkáját. A beérkezett javaslatokból és vélemények alapján a következőket jelölték:

KB titkár : Szűcs Sándor

KB tagok : Illés Gábor

Csekő Gábor

Nagy Csaba

Vida László

Dunavölgyi Tamás

Balogh István

Bánfai Zsolt

Bányai András

Póta Zsolt

Faiger István

Mészáros László

Fegyelmi bizottság: Lájser Artur

Posgay Sándor

A küldöttgyűlés megválasztja a KB titkárát, 7 KBtagot és 2 fegyelmi bizottsági tagot. A KB-nek hivatalból tagja még a 3 szaktitkár.

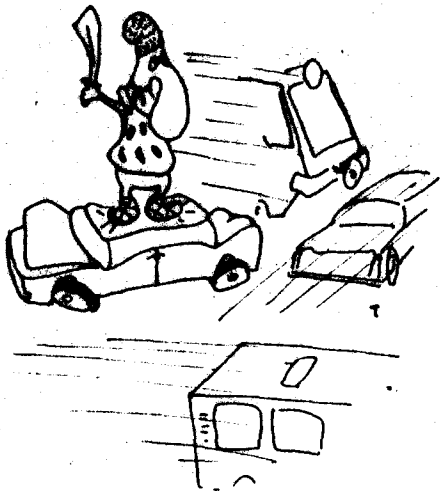
Gondolat

Egyedül ácsorog a zöld vonat
Rideg fehér fény szűrődik
Ablakán, éjzaka van
A vadak tere, hol hömpölyög
Nappal a tömeg, szendvereg.

Őrs Veszér nem értendő:
Ha terét odatennénk elé,
Minek a sok assfalt, lyuk
A föld előtt, miért dülködnek,
Hol vannak a lovak?
S mi az a „kék mosgó negydarab”
Mi előttünk sárga elhalel,
Az a sárga hosszú
Vajon miért csürrög, a
hosszú csikján menve:
Értelenül sűrűg —

Észre sem vesszük, a
Ez a forgatag elválaszt,
Elhidegít, megfagyaszt
Nincs meleg pillantás;
Mert félreérthető,
Nincs udvariaság;
Mert nincs rá idő.
Rohanás az élet
S ha néha hazatérnek —
Debrecen féltetek
Te is sűrűsödöl.

Pax

- Te, hogy nézett ki Őrs veszér?
- Nem tudom, nem találkoztam vele.
Miért, hanyadéves?

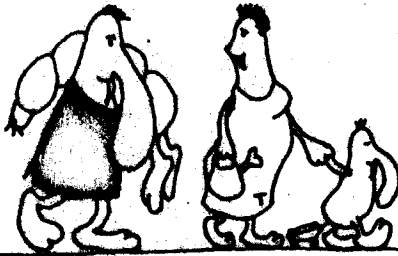
ASZTALNÁL

Bizsereg bennem a gond
Feszült, édes hangulat
Kívánságon óráis, a
Nem hűt a dzsóz

Egy lány ki kellemes
Talán remé várom
Figyelget, a hagyom
Élni a szívdobogást

Ismertlen ismerős
Ki talán sokat hódolt,
Talán csaldótt,
De felébrezhetem!....

* * * Pax

MERRE VAN MÉG AZ A HELY AHOL A
PIEK-ANCK-ET TARTJUK??

* * *

- Hogy „f”-fel?
- Igen, minden betűt nagy
„f”-fel!

FFF
/PAX/

* * *

Felhívás haringóra

- Szere fel haringósnál!

* * *

- Te, miért van itt ilyen hideg?
- Mert beteg a fűtő.
- Mi baja?
- Fűtő-mirigy gyulladása van!

* * *

- Mi nőze van Menőlynek
a nőnökösiöt?
- biztosan öregekkel
a mezeivel!

* * *
- Mi a különbség az ember és a dinoszaurusz?
- Az ember az omél tudlaga, a dinoszaurusz az omél
tudlál!

Jegyzetlap

A múlt heti firkálásimat átnézve
Pilinszky János egy kétsoros ver-
se eszébe. Vers arról,
hogy már nem cipeljük egymás ter-
heit, hanem csak saját könnyebbik
végünket fogjuk meg. Vers arról,
hogy nem tudom, hogy a nagypám-
nak mikor van a születésnapja.
Vers arról, hogy háaspárok tar-
talmatlanul élnek egymás mellett.
Vers arról, hogy küszösek a gondje-
ink, de nem vállaljuk fel őket.
És vers egy kicsit arról is, hogy
sokan haladunk azonos cél felé,
látsszólag egymástól függetlenül,
pedig összeük bennünket, még
ha nem tudunk is egymásról.

Életfogytiglan

As ágy küszö,
a párna nem.

Sturc

- Cimet kaptál?

- Carrot...

* * *

- Halló!

- Tessék Szabó lakás!

- ...862-521 ?

- Igen!

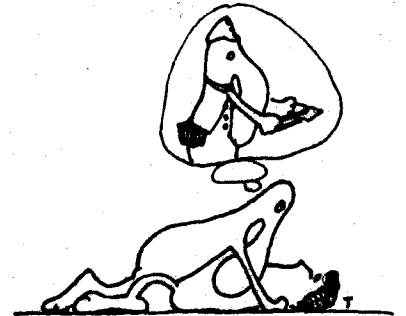
- Elnézést! - és leteszi.....

* * *

- Menőly! Menőly!

- Hogy kezdés? Mindjárt a
szádra ütöz!

* * *

Dübbenj rá, hogy mikor szeretkezel,
Sok kalauz tán épp jegyet kezel!

- Sz. -

OSZTRÁK FILMEK BUDAPESTEN

Az immár megszokottá váló filmhetek sorában most nyugati szomszédunk: Ausztria legújabb filmtermésének legjobb darabjaival ismerkedhetett meg a budapesti közönség.

Osztrák film - sokan, ha ezt hallják lekicsinylően legyintenek. Hát tudnak a sógorok is filmeket csinálni? A magyar mozik programjából ez nem derül ki. Estelég a koprodukciónak vettek részt az ország filmművészei nagyobb alkotásokban. Azt, hogy igazi sztárjuk is van, a „Mephisto”, immár Oscar díjas film is igazolta. Néhány osztrák sajtóvisszhangot ismerve érezhetjük, milyen nagy szüksége van filmművészetüknek sikerekre. Klaus - Maria Brandauer alakítását felmagasztalták, néha még azt is csak harmadsorban említették meg, hogy a filmet Szabó István rendezte.

A már említett filmhét filmjei azonban ékesen bizonyítják, nincs miért szégyenkezniük az osztrák filmeseknek. Az utóbbi időben nagyobb anyagi támogatást kapnak az államtól, így talán sikerül megoldani azt a nagy problémát, amit az NSZK elszívó hatása jelent. Mert ez a legnagyobb gond. A német nyelvterületen belül ennek a kis országnak nemzeti filmgyártást teremteni nagy munka, hiszen egy tehetséges bécsi filmes néhány száz kilométerrel arrébb Münchenben gyakran többzörös gázsit kap, és anyanyelvén fejezheti ki magát talán jobb technikai körülmények között. Újabbban azonban sokan rájöttek, hogy az eredeti osztrák érzelemlátás, kedélyességet csak osztrák filmekben, saját ízes akcentust beszélő színészekkel lehet kifejezni, mint az például a filmhét nyitó filmjében - a „Bockerer”-ben - is történt. A főhős - a náci által bolondnak tartott hentes - csodálatos vonzerejű ember, személyiségében egy kis kedélyes bolondság ugyanúgy található, mint a legtisztább erkölcoösség, a nyugodt, békés élet szeretete.

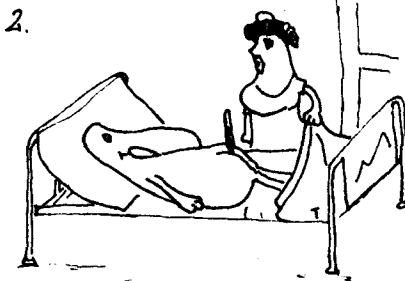
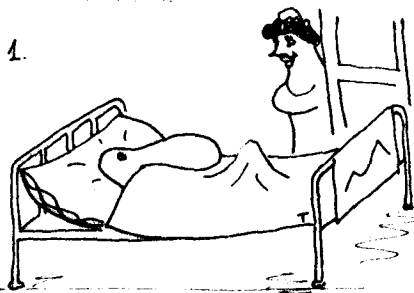
A film az Anschlusztól követi nyomon ezt az embert a háború végéig, addig, amíg élete újra a megszokott kerékvágásba nem kerül. Fiában, a hontalanná vált náciizmustól megrészegedett emberben is jó típust találunk, akit végül elnyel az értelmetlen háború, de gyermeke nagyszüleiben jó nevelőkre talál.

Más filmekből is kiderül, hogy az osztrák rendezők, írók még mennyire hatása alatt állnak a világháborúnak, és mennyire elutasítják a háború tényét.

A bemutatott filmek között találhattunk élesen mai témát feldolgozó alkotást is. Az „Élni akarok” című film egy autóbaleset miatt nyomorékká vált fiú és anyja keserves, de mégis optimista története.

Úgy gondolom, ez a filmhét is közelebb hozta hozzánk nyugati szomszédainkat, talán jobban megértjük gondolkodásukat, és azt hiszem, azok a hatások, melyek elválasztanak minket, lazultak egy kicsé a szeretetre méltó és szeretni tudó nép felé.

Csekő Gábor

MIRE JÓ A KUTATÓ-FEJLESZTŐ MÉRNÖK?

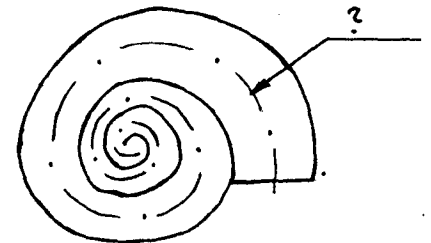
Laptársunk, a Magyarország március 7-i száma „Palackpaca” című cikkében olvastuk:

„De jelentkezett már két kutató-fejlesztő mérnök az üvegviesszaváltó automata gép hazai változatának kifejlesztésére vállalkozva; előreláthatólag fele annyira végzik el a munkát, mint az importgép.”

Az logikus, hogy nálunk fele annyira megy. De mi megy fele annyira? Néhány tipp:

- fele annyi bért kapnak, mint amibe a gép kerül
 - csak fele annyi üveget váltá-nak vissza
 - egy üveget csak fele annyira váltanak vissza
 - szabadonválasztott
 - stb.
- Szóval ez is egy lehetőség.

- Sz. -

GTE felhívás!

A Gépipari Tudományos Egyesület minden évben különdíj formájában jutalmazni kívánja a BME Közlekedésmérnöki Kar Tudományos Diákköreiből kiemelkedő munkát végző hallgatókat. A jutalmakat olyan tudományos igényű dolgozatok készítőinek ítéli a GTE, akiknek munkái az Egyesület, illetve a népgzsdség egy-egy meghatározott célkitűzésének előmozdítására hivatottak.

1982. évben a fő célkitűzés:

ENERGIATAKARÉKOSÁG;

A GTE Helyi Csoportjának Vezetősége értékeli a dolgozatokat az alapján, hogy a hallgatók munkáinak alkalmazása milyen mértékben eredményez energiamegtakarítást.

Eredményhirdetés a TDK Konferencia eredményhirdetésével egyidőben történik.

Bp. 1982. április 5.

Ima a buszért

Latyak és megint latyak. Töcsékat át-
ugorva, vagy bennük töcsogva-mikor, hogy
sikerül-tétován libegek a buszmegálló
felé. Új menetrend, régi fantáziám el-
képzelt egy indulást. Még félúton se
sározom megam, amikor elúszik mellet-
tem kedvenc járatom.

-Na, hál Istennek!- felm ilyenkor bár-
melyik nyugodt állapotú mai magyar,
pedig korántsem foglalkozik a vallás-
sal. Lassítok, ábrándozom... Majd ha
felragyog az imádott, akiért én leg-
jobban rajongok: a NAP! az lesz csak
az igazi, a szépi! Hogy kavarnék én
most a száraz flaszteron, micsoda
sikerélményem lenne, ha még el is ér-
ném!

---BUGGY!-- szól cipőm fellocolva
elmékedésemből, és szökkenek egyet---
egy még nagyobb poccsolyába. Megyek,
megyek, egyszerre csak felsárgállik
előttem valami.

-Ja, megjöttem, a váról! Megálllok, bá-
mulok, úgy, mint bárki más, ha egye-
dül toporog. Az idő OMEGA-füst gya-
nánt illan. Rögtön három óra. Még
van tíz percem. És akkor elkezdődik:

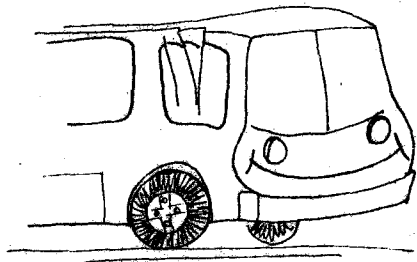
-Drága, aranyos buszocskám, gyere
már! Miért nem indulsz süfűbben?

-A kedvemért, na! Hideg van, fázom,
gyere, úgy szeretnék már felszállni
meleg karjaidba!

Oldalt fordulok, hogy jobban lás-
sam a helyet, amerről jönnie kell:

-Az isten abba a csatrogányba!

-A fenébe is, hát megfagyok! Nem
képes ez a közlekedési vállalat nor-

mál málisabb időpontokat összehozni!?

Tíz percen belül elmegy az összes,
ami erre jár, aztán fél óráig semmi!
Kilépek a váróból, s a járdaze-
gélyen egyensúlyozva meresztem tovább
a szemem, hogy ha esetleg megpillanta-
nám, hamarabb örüljön a lelkem.

-Kedves buszvezető bácsi, indíts
már, hiszen láthatnád már, nem egye-
dül kocogtatom a fogaim! Ó, igazán!
Úgy szeretném! Szegény párom is na-
gyon vár már, olyan ideges vagyok, el-
késsem! A szívedre vennéd, ha lekésném

a ranolt?!

Üsszehúzó magam, és türelmetlenül
töcsögve zavarom magam körül a vizet,
sarat.

-A francba! A hülye sofőr is biz-
tos elaludt a végállomáson, ahogy
szokott!

-Hogy az az „Édes élet”! A párom
már a haját tépi! Kigúvadt a szemem,
de egy nyavalyás járgány sem bírná
erre vonszolni a károszériáját.

Három óra elmúlt, a szempillám be-
deresedett. Am ekkor álmaim netovább-
jeként buszhangot hallok. Tudhatnám
pedig, hogy bár nem hallucinálok, csak
ellentétes irányba megy a váltóbusz.

De ez már remény!!! Az bizony, hi-
szen ezzel egyidőben jönnie kell a
várva vártomnak is. És valóban! Mint-
ha az összes nedv felszáradt volna
körüöttem, derült égből napsütésként
bevillog a BUSZ!

Felszállok és érzem, hogy tavasz-
dik.

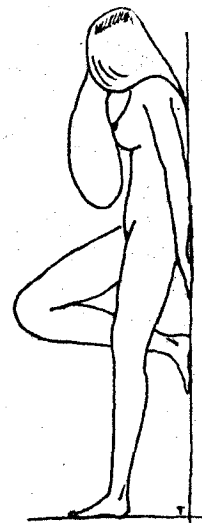
Tiaó

SPORT

Egyetemi röplabda villámtornát
rendez a sportbizottság. Május
11-én délután az R és T épületek
között. A kari csapatba jelent-
kezni lehet Kovács Györgynél
/ Landler 84. / vagy Balogh Ist-
vánnál / 133. /

Tennis igazolványt lehet még vál-
tani 240 Ft-ért a K épületben, az
1. tornateremben. A pályabeosztás a
távalyival megegyező.

ÉN ÍRTAM

Én írtam
Te írtál
Ő írt
Mi írtunk
Ti írtatok
Ők írtanak

e. g.

JELENT!

Megjelent a Medvetánc című iro-
dalmi-politikai folyóirat 3. példá-
nya Anceel Éva szerkesztésével. A
Közművelődési Titkárságon 18Ft-ért
megvásárolható.

Az "E" klub más órából: /vasárnap/
ápr. 25. V MOTO' ROCK
SOLARIS
máj. 2. KATI ÉS A KERÉK PEREC
máj. 9. EAST

BUDAPEST
UNIVERSITÁS
TECHNICA
KÖZHÍR

Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉS-
MÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE

Felelős kiadó: dr. Váradi János
Felelős szerk.: Csarkuti György
Főszerkesztő: Zelena Ferenc
KÉSZÍTETTÉK: Páskó, Tüttő L. Ania,
Bumbi, Csekő G., Bánfai Zs.,
Komó, Szabó L., Pásztor Cs.,
Tapsi F. Szűcsi

Készült a BME sokszorosító Üzemében, a
számú megrendelés alapján.
Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR